

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

від 29.05.2017 р. № 405/6/99-99-13-02-03-15/ІПК

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс), розглянула лист щодо оподаткування податковим агентом сум відшкодованих витрат, понесених фізичною особою (працівником) під час відрядження у межах України або за кордон (користування послугами таксі) і в межах компетенції повідомляє.

Згідно зі ст. 121 Кодексу законів про працю України працівники мають право на відшкодування витрат та одержання інших компенсацій у зв'язку зі службовими відрядженнями.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до пп. 165.1.11 п. 165.1 ст. 165 якого до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються, зокрема, кошти, отримані платником податку на відрядження або під звіт і розраховані згідно із п. 170.9 ст. 170 Кодексу.

Підпунктом пп. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 Кодексу передбачено, що не є доходом платника податку - фізичної особи, яка перебуває у трудових відносинах із своїм роботодавцем або є членом керівних органів підприємств, установ, організацій, сума відшкодованих

йому у встановленому законодавством порядку витрат на відрядження в межах фактичних витрат, зокрема, на проїзд (у тому числі перевезення багажу, бронювання транспортних квитків) як до місця відрядження і назад, так і за місцем відрядження (у тому числі на орендованому транспорті).

Зазначені в абзаці другому пп. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 Кодексу витрати не є об'єктом оподаткування цим податком лише за наявності підтвердних документів, що засвідчують вартість цих витрат у вигляді, зокрема транспортних квитків або транспортних рахунків (багажних квитанцій), у тому числі електронних квитків за наявності посадкового талона, якщо його обов'язковість передбачена правилами перевезення на відповідному виді транспорту, та розрахункових документів про їх придбання за всіма видами транспорту, в тому числі чартерних рейсів, тощо.

При цьому будь-які витрати на відрядження не включаються до оподаткованого доходу платника податку за наявності документів, що підтверджують зв'язок такого відрядження з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає.

Основним документом, який регулює відрядження працівників органів державної влади, підприємств, установ та організацій, що повністю або частково фінансуються за рахунок бюджетних коштів, є Інструкція про службові відрядження в межах України та за кордон, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 р. N 59 (далі - Інструкція N 59). При цьому інші підприємства та організації можуть використовувати Інструкцію N 59 як допоміжний (довідковий) документ.

Враховуючи викладене, у разі якщо юридична особа (роботодавець) не фінансується за рахунок бюджетних коштів, то сума відшкодованих фізичній особі (працівнику) витрат, понесених таким працівником під час відрядження за кордон або у межах України (за користування послугами таксі), не включається до його загального місячного (річного) оподаткованого доходу, за умови виконання вимог, встановлених п. 170.9 ст. 170 Кодексу.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Щодо податкової консультації, наданої [листом ДФС від 28.03.2017 р. N 6366/6/99-99-13-02-03-15](#), то слід зазначити, що вказана консультація надана конкретному платнику податку з урахуванням його обставин, викладених у листі і є індивідуальною.

- [Письма ГФСУ](#)
- Бухгалтер 911